

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Salutació des de Fàtima

Una salutació cordial des de Portugal a tota la família diocesana. Em trobo al santuari marià de Fàtima, participant en el IV Pelegrinatge Diocesà de Joves amb 200 joves, 15 sacerdots i el Bisbe auxiliar. Hem vingut a aquest lloc on Maria, la Mare, volgué parlar-nos d'una manera particular als inicis del segle XX. Hem vingut per a congregar-nos a la seva presència com a família i per a implorar la seva protecció maternal. En l'any del centenari de les aparicions hem volgut pelegrinar fins a aquest lloc sant per a tornar després com apòstols i evangelitzadors. Amb el lema «Guieu-nos cap al cel» anem fent camí i aprofundint en la nostra relació amb Déu, amb Maria, amb l'Església i amb el món.

Fa cent anys, el 13 de maig de 1917, la Verge Maria es va aparèixer en aquest lloc a tres petits pastors: Lucía, Jacinta i Francisco. Els convidà a oferir-se com a víctimes de reparació i s'oferí a guiar-los fins a Déu. Aleshores, de les seves mans maternals va sortir una llum que va penetrar en el seu interior, i va fer-los sentir submergits en Déu. L'Església ha donat la seva aprovació a la realitat d'aquestes aparicions. El beat Pau VI visità Fàtima en la celebració del cinquantenari; sant Joan Pau II hi pelegrinà un any després de sofrir un atemptat a la Plaça de Sant Pere i va consagrar l'Església i tots els pobles a l'Immaculat Cor de Maria; hi tornà en el desè aniversari de l'atemptat, i en la seva tercera visita, el 13 de maig del 2000, beatificà Francisco i Jacinta, amb assistència de sor Lucía i d'una multitud de pelegrins. Benet XVI també visità Fàtima (12/13-05-2010) consagrant a la Mare de Déu de manera especial tots els sacerdots de l'Església. Recentment, el fet que el Sant Pare Francesc hagi canonitzat Jacinta i Francisco (13-05-2017) reforça l'aprovació de l'Església a les aparicions de Fàtima.

Quin és el missatge? El missatge de la Mare de Déu de Fàtima és una invitació a la penitència, a la conversió, a la pregària. Avui dia aquest missatge es manté vigent, més encara, es pot dir que és urgent que es compleixi. Ens trobem immersos en un procés de secularització aparentment impossible de parar, i en una part de l'antic Occident cristià no és exagerat afirmar que s'ha arribat a una veritable apostasia. D'altra banda, l'Església sofreix avui unes persecucions exteriors fortes, procedents de corrents antics i moderns que van configurant una cultura cada vegada més refractària a Déu i al missatge cristià; i l'Església també sofreix avui per les infidelitats que es donen dintre seu.

El camí de la conversió, la penitència i la pregària és el bon camí, encara que en algu-

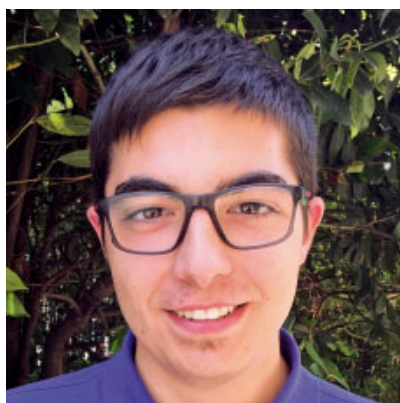
nes ocasions costi de mantenir el rumb o superar les temptacions que es troben. Tota la nostra vida ha de ser un camí de renovació, de creixement, d'immersió en Crist, un procés constant de transformació interior i de progrés en el coneixement i l'amor del Senyor. Cal que la seva gràcia revifi els nostres cors perquè puguem passar de la mort a la vida, de la foscor a la llum, de la hipocresia a la veritat, de les discòrdies a la unitat.

Maria, Mare de Déu i Mare nostra, continua cridant-nos avui a un renovat amor a la conversió, la pregària i la penitència. Aquí hem posat sota els seus peus els nostres goigs i esperances, els nostres sofriments i treballs, i li hem demanat per la conversió de la nostra diòcesi i del món sencer.

ENTREVISTA

L'Eucaristia per internet

JORDI GIMENO

Quan tenia 8 anys, en Jordi Gimeno va començar a col·laborar amb la parròquia de Santa Maria de Badalona: va ser escolà amb el bisbe Joan Carrera. Posteriorment, va ajudar a la retransmissió en directe per la COPE de la missa de les 9 del matí de cada diumenge, que presidia el propi bisbe Joan. Ara, que en té 19, està cursant un Grau Superior d'automoció, fa de sagristà i de tècnic de retransmissions de la ràdio de la parròquia. Està treballant per aconseguir implantar un sistema de càmeres de TV per tal d'oferir per internet les celebracions de l'Eucaristia a Santa Maria de Badalona.

Quin projecte voleu desenvolupar a la parròquia?

Actualment, les xarxes socials són una eina molt important a l'hora de comunicar la Paraula de Déu, sobretot per a aquelles persones grans o impedides físicament. Si podem aconseguir que es puguin seguir les celebracions litúrgiques de la parròquia per internet, tal com es fa amb altres esdeveniments, moltes persones ens ho agrairan. Ja ho estem constatant en el moment present, perquè la missa dominical que presideix el rector, Mn. Jaume Aymar, emesa per la ràdio, genera molt interès. El seguiment de la predicació al llarg de l'any litúrgic va formant una consciència de responsabilitat cristiana compromesa.

El teu servei a l'Església es fonamenta en el teu amor per Jesucrist...

Déu, com a principi i fi de totes les coses; Jesucrist, com el gran personatge de la història, humà 100%, social, que va aportar una idea revolucionària en el seu temps. I fill de Déu!

Els amics entenen que facis un servei a l'Església?

La majoria dels meus amics estan relacionats amb el món d'Església. Per tant, el meu testimoni és totalment vinculat a la vida d'avui, amb els meus alts i baixos. El meu lema és molt liberal: «Viure i deixar viure amb respecte.»

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Tot en mans de Déu!

Un matrimoni d'edat avançada ha viscut el trasbals d'una malaltia que ha deixat l'esposa sense mobilitat i amb una forta dependència, de manera que necessita d'una grua perquè l'allitin, la lleuin, l'asseguin en una cadira de rodes... Les circumstàncies han fet que ara visquin en una residència. L'espòs, de noranta-cinc anys, escriu una carta a un mossèn amic i li diu: «Aviat farà seixanta-cinc anys que decidírem compartir la vida i ens casàrem. Des d'aquell dia hem viscut el goig d'estimar-nos. Quan celebràrem les noces d'or ens vàrem fer un propòsit: som d'aquest món i és on ens cal viure. Hem de seguir fent vida, actius, no anar fent i vegetant. I així actuàvem aportant totes les nostres facultats i possibilitats. En anar a la residència, després de parlar-ho amb els fills, que es mobilitzaren per ajudar-nos, ella em va dir: "Procurem adaptar-nos a la nova situació. Tot en mans de Déu!"

»Hem intentat, doncs, adaptar-nos, jo al seu costat, fent-li companyia i aportant tot el que pot estar a la meua mà. El dimecres tenim una litúrgia de la Paraula. La noia que la condueix em demanà si podria aportar-hi unes pregàries; la meua esposa, abans que jo pogués respondre, va dir-li que sí. Ho faig amb gust, estudiant l'essència dels temes, la seva actualitat i qui són

els receptors... un col·lectiu divers de facultats molt condicionades, però que participen en la trobada setmanal amb il·lusió. Els diumenges seguim la missa televisada. La colla que ens apleguem al voltant del televisor ens sentim comunitat. Tot això em porta a reflexionar sobre el moment que la meua dona i jo vivim, les seves i les meves limitacions, les nostres possibilitats... i comprovo la grandesa d'esperit amb què ella ha acceptat la situació. Esmentar-ho són quatre paraules. Per a la nostra família i per a mi, però, la vivència de la seva sofrança i el seu ànim és tot un llibre.»

La vellesa inexorable, amb el pas dels anys, ha arribat a aquest matrimoni. En la seva vellesa honorable accepten les limitacions amb reconfort, pau i coratge. Tot en mans de Déu. Convé estar atents a aquests moments de la vida dels pares, quan arriba la malaltia i l'angoixa, i fer que se sentin acompanyats. És un deure de gratitud vers els que ens han donat la vida i ensenyat a estimar Déu i els altres. Aquest respecte, aquesta dedicació, incideix també en tota la vida familiar, en especial en la dels més petits, que veuen com els pares estimen els avis i en fan servei. «Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufana i de vigor» (Sl 92,15).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La carícia del perdón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«El corazón que perdona acaricia», manifestó el Papa en su visita a la Porciúncula en Asís, en agosto del 2016, en el ochocientos aniversario del denominado *Perdón de Asís*.

En la Porciúncula, ante fieles y obispos reunidos, san Francisco había manifestado: «Quiero enviaros a todos al Paraíso». Él pedía para todos el don de la vida eterna que Jesús nos obtuvo. «El perdón de que nos habla san Francisco se ha hecho *cauce* aquí en la Porciúncula —decía el papa Francisco—, y continua a *generar paraíso* todavía después de ocho siglos.»

En 1216 san Francisco de Asís, movido por el ardiente amor por la salvación

de las almas, obtuvo del papa Honorio III el llamado *Perdón de Asís*. «A partir de entonces, desde el mediodía del 1 de agosto hasta la medianoche del 2, se puede lucrar, con las condiciones habituales, la indulgencia plenaria también por los difuntos, visitando una iglesia parroquial o franciscana», recordaba Benedicto XVI en el ángelus del 2 de agosto de 2009. Gracia que se puede obtener en la Porciúncula, en Asís, cualquier día del año.

«Pidamos a san Francisco que interceda por nosotros, para que jamás renunciemos a ser signos humildes de perdón e instrumentos de misericordia», nos invitaba el papa Francisco.

Lectures de la missa diària i santoral

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / Sl 105 / Mt 13,31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julità Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sagramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filips (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana mr.

5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ † Diumenge vinent, Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV) (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Dn 7,9-10.13-14 / Sl 96 / 2Pe 1,16-19 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans màrtirs d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdès, papa (514-523).

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, ¿qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?»

Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sàgac que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dóna llum / i l'entenen els senzills. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.

¿Ho heu entès tot això? Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

Salm responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente:

«El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

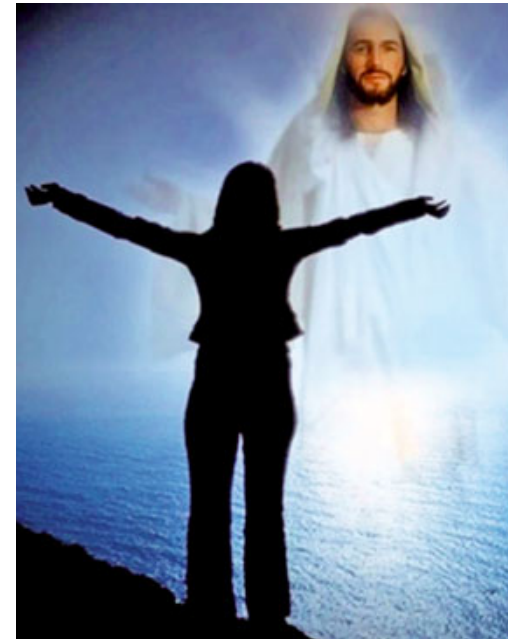
El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes.

¿Habéis entendido todo esto? Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».

El tresor trobat

P. JAUME SIDERA, claretia

Què demanaríem a Déu si ens preguntava què volem? Salut? Diners? Feina? Salomó demanà SAVIESA. No es veia amb cor de governar el seu poble. Se sentia massa jove i inexpert. Per això demanà capacitat d'escoltar i discerniment per destriar el bé del mal, per llegir el cor i les intencions de les persones.

I el Senyor li ho concedí. La vida, la riquesa, una victòria, si no hi ha enteniment, només serveixen per fer disbarats. Amb seny sí que serveixen per crear llibertat, treball i benestar.

Jesús és la vera Saviesa, que ens ensenya el sentit de la vida. És el tresor amagat. «Hem trobat el messies», exclamava Andreu després de la primera trobada amb Jesús. I ho deia amb la mateixa expressió —Éureka— d'Arquímedes, quan descobrí per què els cossos suren a l'aigua: sortí bo i nu de la banyera tot cridant pels carrers: Éureka. Ja ho tinc!

Qui troba Jesús és capaç de deixar-ho tot i seguir-lo. Com Francesc d'Assís i tants altres. El goig de trobar Jesús és prou impactant com per motivar tota una vida al servei de Déu i dels germans.

Ho heu entès, tot això?, preguntava Jesús. Sí? Donem-ne, gràcies a Déu i demanem-li que ens ensenyi a fer entenedor el seu missatge als nostres contemporanis. Sant Pau exhortava els cristians a mirar què feien els atletes de llavors i de sempre: s'estan de tot per assolir el podi que dura un instant... L'entrenament que comporta viure cristianament ens atorga un premi etern. «Els nostres sofriments, lleugers i efímers ens reporten un pes de glòria més enllà de tota mesura. Perquè el món visible dura ben poc. L'invisible és etern», escrivia sant Pau.

Qui entén això i s'ho fa seu ha trobat el tresor amagat i ha aconseguit la perla preciosa de valor infinit. Ha trobat el sentit de la vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Des de dilluns 24 de juliol fins a dimecres 2 d'agost. IV Pelegrinatge de Joves a Fàtima.

Notícies

Reunió dels bisbes de la Tarraconense. Del 10 al 12 de juliol, els Bisbes de la Tarraconense (diòcesis amb seu a Catalunya) varen tenir la reunió ordinària d'estiu a Salardú (Vall d'Aran, Bisbat d'Urgell).

Trobada Missionera a Terrassa. El dissabte 15 de juliol, les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica celebraren, enguany a Terrassa, l'Eucaristia Missionera. Varen concelebrar Mn. Manel Roig, Delegat de Missions de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, i els missio-

ners combonians P. Jaume Calvera i P. José Rubio. L'acte va ser organitzat amb la col·laboració del Sr. Antonio Urbano, Delegat episcopal de Missions de Terrassa.

Locals de Càritas a Badia del Vallès. El diumenge 16 de juliol, al matí, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè a Badia del Vallès i inaugurà els locals de Càritas que han estat remodelats.

Comiat de les Carmelites Descalces de La Torreta (La Roca del Vallès). El diumenge 16 de juliol, a la tarda, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa de la Mare de Déu del Carme al Monestir de

la Mare de Déu de Montserrat i Sant Josep Oriol, a La Torreta (La Roca del Vallès) en el comiat de les germanes. Concelebraren una vintena de preveres i hi assistí un diaca. L'església estava plena de fidels. Es donaren gràcies a Déu pels 40 anys del monestir al Vallès Oriental. Es llegí la carta d'agraïment de la M. Priora, Gna. Rosa de Maria Vives, i se'ls féu entrega d'una placa commemorativa i un ram de flors. Les germanes s'integren al Monestir de Serra (València).

Agenda

La imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima a la diòcesi de Terrassa. Entre els dies 13 i 20 de setembre propers, la diòcesi de Terrassa acollirà la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima. La rebuda de la imatge tindrà lloc el dimecres 13 de setembre a la parròquia de Sant Pere de Terrassa. A les 20 h, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidirà l'Eucaristia i la

processó. La imatge estarà a les parròquies de Santa Maria i Sant Pere de Rubí, la Mare de Déu de Fàtima de Granollers, Sant Martí de Sant Celoni i Sant Martí de Cerdanyola del Vallès. També als col·legis La Vall de Bellaterra, La Farga de Mirasol, Viaró de Sant Cugat del Vallès i el Pinar de Nostra Senyora i les Religioses Filles de Santa Maria del Cor de Jesús de Valldoreix.

Exercicis espirituals. Per a dones: del dilluns 31 de juliol al divendres 4 d'agost. Per a homes: del dilluns 21 al dissabte 26 d'agost. Ambdues dirigides pel P. Román Pereda, CPR. A la Casa de la Mare de Déu de Montserrat (Ptge. del Remei s/n, 08140 Caldes de Montbui). Info: tels. 938 654 496 i 697 840 559.

Pelegrinatge diocesà a Fàtima. Del 9 al 12 de novembre. Inscripcions i informació: tel. 937 337 120, www.bisbatdeterrassa.net

Entrega de nomenaments. Dilluns 4 de setembre, a les 12 h.

Horari de la Cúria durant el mes d'agost

- **A Terrassa**, els divendres dies 4, 11 i 18, de 10 a 12 h.
- **A Granollers**, els divendres dies 4, 11, 18 i 25 de 18 a 19.30 h.

REMAD MAR ADENTRO

Saludos desde Fátima

Un saludo cordial desde Portugal a toda la familia diocesana. Me encuentro en el santuario mariano de Fátima, participando en la IV Peregrinación Diocesana de Jóvenes con 200 jóvenes, 15 sacerdotes y el Obispo auxiliar. Hemos venido a este lugar en el que María, la Madre, quiso hablarnos de un modo particular en pleno siglo XX. Hemos venido para congregarnos en su presencia como familia y para implorar su protección de madre.

En el año del centenario de las apariciones hemos querido peregrinar hasta este santo lugar para volver después como apóstoles y evangelizadores. Con el lema «Guiadnos hacia el cielo» vamos haciendo camino y profundizando en nuestra relación con Dios, con María, con la Iglesia y con el mundo.

Hace cien años, el 13 de mayo de 1917, la Virgen María se apareció en

este lugar a tres pequeños pastores: Lucía, Jacinta y Francisco. Les invitó a ofrecerse como víctimas de reparación y se ofreció a guiarlos hasta Dios. Entonces, de sus manos maternas salió una luz que penetró en su interior, y les hizo sentirse sumergidos en Dios.

La Iglesia ha dado su aprobación a la realidad de estas apariciones. El beato Pablo VI visitó Fátima en la celebración del cincuentenario; san Juan Pablo II peregrinó un año después de sufrir un atentado en la plaza de San Pedro, y consagró a la Iglesia y a todos los pueblos al Inmaculado Corazón de María; volvió en el décimo aniversario del atentado, y en su tercera visita, el 13 de mayo del 2000, beatificó a Francisco y Jacinta, con asistencia de sor Lucía y de una multitud de peregrinos. Benedicto XVI también visitó Fátima (12/13-V-2010), consagrando a la Virgen

especialmente a todos los sacerdotes de la Iglesia. Recientemente, el hecho de que el santo padre Francisco haya canonizado a Jacinta y Francisco (13-05-2017), refuerza la aprobación de la Iglesia a las apariciones de Fátima.

¿Cuál es el mensaje? El mensaje de la Virgen de Fátima es una invitación a la penitencia, a la conversión y a la oración. Hoy día se mantiene vigente, más aún, se puede decir que es urgente que sea llevado a cumplimiento. Nos encontramos inmersos en un proceso de secularización aparentemente imparable, y en parte del antiguo Occidente cristiano no es exagerado afirmar que se ha llegado a una visible apostasía. Por otra parte, la Iglesia sufre hoy fuertes persecuciones exteriores, procedentes de corrientes antiguas y modernas que van configurando una cultura cada vez más refractaria a Dios y al mensaje

cristiano; y también sufre hoy la Iglesia por las infidelidades que se dan en su propio interior.

El camino de la conversión, la penitencia y la oración es el buen camino, aunque en ocasiones cueste mantener el rumbo o superar las tentaciones que se hacen presentes. Toda nuestra vida ha de ser un camino de renovación, de crecimiento, de inmersión en Cristo, un proceso constante de transformación interior y de progreso en el conocimiento y en el amor del Señor. Es preciso que se reavive su gracia en nuestros corazones para que podamos pasar de la muerte a la vida, de la oscuridad a la luz, de la hipocresía a la verdad, de las discordias a la unidad.

María, Madre de Dios y Madre nuestra nos sigue llamando hoy con renovado amor a la conversión, a la oración y a la penitencia. Aquí hemos puesto a sus pies nuestros gozos y esperanzas, nuestros sufrimientos y trabajos, y le hemos pedido por la conversión de nuestra diócesis y del mundo entero.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa